

A Csatlakozási Okmány nem tartalmaz rendelkezéseket a közvetlen kifizetések bevezetésének modulációjára és/vagy a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések csökkentésére Litvániában.

A 73/2009 rendelet 2. fejezete 10. cikkének (1) bekezdésében szereplő, „[...] figyelembe véve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazott valamennyi csökkentést” tartalmazó rendelkezés ellentétes a Csatlakozási Okmánnyal, mivel e rendelkezés felgyorsítja a közvetlen kifizetések szintjének feltételezett kiegyenlítését a régi és az új tagállamok között.

A 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének azon rendelkezése, miszerint „2012-től kezdődően, figyelembe véve a 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását”, amely a régi és az új tagállamok között a közvetlen kifizetések szintjének 2012-ben történő feltételezett kiegyenlítését mondja ki, ellentétes a Csatlakozási Okmánnyal, mivel egy adott évet (2012) határoz meg, amikor a kapott támogatások szintje feltételezetten kiegyenlített.

A 73/2009 rendelet 132. cikkének (2) bekezdésében a Csatlakozási Okmányt megsértve az „összeg” kifejezést a „szint” szóra cserélték, amely nem a ténylegesen kapott támogatást jelenti, hanem egy feltételezett arányt.

Jogellenes úgy összehasonlítani a közvetlen kifizetéseket a régi és az új tagállamokban, hogy a régi tagállamok által kapott támogatást (100 % mínusz moduláció) az új tagállamokban — a Csatlakozási Okmányban a támogatás bevezetésére vonatkozóan meghatározott százalékos aránynak megfelelően — kapott támogatással hasonlítjuk össze.

5. A megtámadott jogi aktus sérti a közös agrárpolitika lefektetett célkitűzéseit

A Csatlakozási Okmány értelmében az új tagállamokban a mezőgazdasági támogatást a referencia termés hozam és a bázisterület alapján számítják. 2012-ben a referencia termés hozam és a bázisterület nagymértékben megváltozott Litvániában, ezért az alkalmazott moduláció és a kiegészítő nemzeti kifizetések csökkentése önmagukban ellentétesek a közös agrárpolitika célkitűzéseivel, különösen a mezőgazdasági termelékenység növekedésére irányuló céllal.

2013. július 31-én benyújtott kereset — Orange kontra Bizottság

(T-402/13. sz. ügy)

(2013/C 313/53)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Orange (Párizs, Franciaország) (képviselők: J.-P. Gunther és A. Giraud ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresetével a felperes a France Télécomnak és az Orange-nak, valamint az összes általuk közvetlenül vagy közvetetten irányított társaságoknak címzett 2013. június 25-i és 27-i bizottsági határozatok megsemmisítését kéri, amely határozatok elrendelik, hogy e társaságok az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikke (4) bekezdésének ⁽¹⁾ értelmében vessék magukat alá helyszíni vizsgálatnak. A Bizottság e határozatokat az internetkapcsolat-szolgáltatási ágazatot érintő, az EUMSZ 102. cikk és az EGT-megállapodás 54. cikkének alkalmazására vonatkozóan indított eljárásának keretében hozta (AT.40090 ügy).

A felperes keresete alátámasztására két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság megsértette a szükségesség és az arányosság elvét azzal, hogy egy, a francia versenyhatóság által csupán kilenc hónappal korábban hozott határozat tárgyát képezőhöz nagyon hasonló magatartásra vonatkozóan rendelt el helyszíni vizsgálatot, miközben a francia versenyhatóság az Orange egyetlen magatartását sem nyilvánította versenyellenesnek. A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság a helyszíni vizsgálat során nem keresett a már rendelkezésre álló bizonyítékokhoz képest kiegészítő bizonyítékokat, miközben az erre vonatkozó ítélkezési gyakorlat értelmében ezt kellett volna tennie.
2. A második, a megtámadott határozatok önkényes voltára alapított jogalap, mivel a Bizottság nem rendelkezett kellően komoly és részletes bizonyítékokkal ahhoz, hogy olyan betolakodó intézkedést hozzon, mint a helyszíni vizsgálat.

⁽¹⁾ A[z EUMSZ 101. cikkben] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.).

2013. július 29-én benyújtott kereset — Gossio kontra Tanács

(T-406/13. sz. ügy)

(2013/C 313/54)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Marcel Gossio (Casablanca, Marokkó) (képviselő: S. Zokou ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg:

- a 2010/656/KKBP határozatot és az 560/2005/EK tanácsi rendeletet, valamint a 2012. március 8-i 2012/144/KKBP végrehajtási határozatot, amelyek az elefántcsontparti helyzet tekintetében korlátozó intézkedéseket határoznak meg, amennyiben ezek a felperesre vonatkoznak vagy érintik őt;
- a 2013. május 17-i határozatot, amely megerősíti és megújítja a fent említett korlátozó intézkedéseket, mivel azok arra vonatkoznak, hogy a felperesnek továbbra is szerepelnie kell a 2010/656/KKBP határozat II. mellékletében, valamint az elefántcsontparti helyzet tekintetében bevezetett korlátozó intézkedésekre vonatkozó 560/2005/EK rendelet I. mellékletében említett személyek és szervezetek listáján.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap hatáskörtúllépésen, valamint nyilvánvaló értékelési hibán alapul, amennyiben:
 - a felperesnek felrótt tények semmilyen objektív jogalappal nem rendelkeznek és semmilyen kézzelfogható bizonyítékon nem alapulnak;
 - nem bizonyítható az objektív kapcsolat a felperessel szemben elfogadott korlátozó intézkedések igazolása érdekében hivatkozott indokok és az elefántcsontparti általános helyzet között;
 - a felperessel szemben elfogadott korlátozó intézkedések jogalapjai ellentétesek az ezen intézkedések igazolása érdekében végső soron hivatkozott indokokkal;
 - a Tanács határozatai eljárással vagy hatáskörrel való visszaélésnek minősülnek.
2. A második jogalap a felperes alapvető jogainak, különösen az ártatlanság vélelmének, a vállalkozás szabadságának, a tulajdonhoz való jognak, az arányosság elvének, valamint a magán és a családi élet tiszteletben tartásához való jognak és az embertelen vagy megalázó bánásmódnak történő alávetés tilalmának a megsértésén alapul.

2013. augusztus 13-án benyújtott kereset — Stanleybet Malta és Stanley International Betting kontra Bizottság

(T-416/13. sz. ügy)

(2013/C 313/55)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Stanleybet Malta Ltd (Valletta, Málta); és Stanley International Betting Ltd (Liverpool, Egyesült Királyság) (képviselők: R. Jacchia, I. Picciano, A. Terranova, F. Ferraro, G. Dellis, P. Kakouris és I. Koimitzoglou ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Bizottság 2013. június 10-i levelében foglalt megtámadott határozatot, ezáltal lezárva a felpereseknek a Görög Köztársaság és a Görög Futballjósok Szervezete (OPAP) ellen benyújtott panasza alapján indult (COMP/39.981. sz.) eljárást; és
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztásaként a felperesek az alábbi négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap szerint a Bizottság megsértette a panasz kellő gondossággal és alaposítással való kivizsgálására vonatkozó kötelezettségét, és nyilvánvaló ténybeli hibát vétett a panaszban kifejtett érvek EUMSZ 102. cikkre való hivatkozással történő értékelésekor, a konkrét és önálló visszaélés vagy erőfölénnyel való visszaélés OPAP általi elkövetését és a releváns piac meghatározását illetően.
2. A második jogalap szerint a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét és az EUMSZ 296. cikket.
3. A harmadik jogalap szerint a Bizottság visszaélt a hatáskörével és megsértette a versenyszabályok önálló jellegének és céljainak elvét.
4. A negyedik jogalap szerint a Bizottság nyilvánvaló jogi hibát vétett, mivel az EUMSZ 102. cikk szerinti jogsértés értékelés elvégzését megelőzően elmulasztotta értékelni a releváns görög jogszabályok uniós joggal való összeegyeztethetőségét, ezenkívül megsértette az Alapjogi Charta 41. cikke (1) bekezdésében említett megfelelő ügyintézéshez való jogot, és az EUMSZ 106. cikkre való hivatkozással azt a kötelezettségét, hogy a panaszt kellő gondossággal és alaposítással vizsgálja ki.